

5453 14/8 16: 2. (sidste) Beh. af F. t. Rigsdagsbeslutning ang. Salg af Dansk Vestindien. 5454

jeg anbefaler de Partier, til hvilke Forslagstillerne hører, at stemme for Forslaget, anmode andre om at give Ændringsforslaget deres Stemme.

Ellinger: Overfor den højtærede Udenrigsminister vil jeg sige, at Ministeriet er ikke blevet tvunget ind paa en Diskussion af en bestemt Natur. Den eneste, der i alt Fald har tvunget Diskussionen ind i den Retning, er den højtærede Ministers egen Kollega, Finansministeren, andre har ikke noget som helst Ansvar i saa Henseende, det maa den højtærede Udenrigsminister sikkert indrømme.

Før jeg kort siger, hvilken vort Partis Stilling er til det stillede Ændringsforslag, ønsker jeg at fremkomme med nogle faa Bemærkninger i Anledning af den højtærede Finansministers Udtalelser forleden Dag. Den højtærede Minister udtalte paa Ministeriets Vegne, at Ministeriet absolut maatte fraraade Valg, der var stor Fare for Landet ved at tage denne Valgkamp. Men dernæst udtalte den højtærede Finansminister i samme Foredrag, at han med største Tryghed kunde sige, at han og hans Kolleger meget gerne vilde befri for det byrdefulde Ansvar, som hvilede paa deres Skuldre. Nu gaar jeg ud fra, at begge Udtalelser er overensstemmende med de virkelige Forhold, om end det maaske vil være vanskeligt for Ministeren at overbevise samtlige Tingets Medlemmer om Rigtigheden af den sidste Udtalelse; jeg gaar ud fra, at der ikke er nogen som helst Statshæmmelighed, der har forhindret den ærede Minister i at udtale, hvad der virkelig er Tilfældet. Men naar saa er, naar en Valgkamp under de Forhold, som hersker i Øjeblikket, vil være saa overordentlig farlig — hvad Ministeriet altsaa mener —, vil det sikkert falde Ministeriet overordentlig let at bringe et Offer i saa Henseende, og det vil falde Ministeriet saa meget lettere at bringe dette Offer, som det egentlig kun bestaar deri, at dets Medlemmer, i alt Fald de fleste af dem, vilde faa et Ønske opfyldt, nemlig at kunne aflægge den tunge Byrde, som hviler paa deres Skuldre. Ingen bestrider, at Ministeriet har det for Ministeriet saa vigtige parlamentariske Grundlag, men jeg tillader mig da, idet jeg tager Hensyn til hele den

Alvor, der prægede Ministerens Foredrag, navnlig da han talte om Vanskeligheden ved at gaa til Valg, at spørge Ministeren, om han kunde tænke sig, at Ministeriet veg og gav Plads for et Ministerium, der havde et nok saa bredt parlamentarisk Grundlag, et Ministerium, der var sammensat af Repræsentanter for alle Partier her paa Rigsdagen, hvorved altsaa disse Partier vilde komme den Sag nærmere paa Livet, om hvilken der her diskuteres.

Hvad det foreliggende Ændringsforslag angaar, er vor Stilling dertil ganske klar. Vi har oprindeligt udtalt overfor den højtærede Udenrigsminister for 7—8 Maaneder siden, at vi er imod Landafstaaelse, saa længe Krigen staar paa i hvert Tilfælde, og der er ikke oplyst for os i Diskussionen i disse Dage noget som helst om, hvornaar den Part, med hvilken Ministeriet har forhandlet, maa kræve denne Sag afgjort fra Danmarks Side. Det er oplyst under denne Diskussion, hvad maaske de fleste af os har glemt eller overset, at forrige Gang var der givet 6 Maaneders Frist, og at denne Frist blev udvidet til 12 Maaneder. (*J. C. Christensen:* Med 12 Maaneder). Naa, saa blev det 18 Maaneders Frist, og vel er der ingen, der ved, naar Krigen ender, men hvis en lignende Frist kunde gives nu, skulde det dog slaa meget fejl, om ikke Afgørelsen da blev truffet, efter at Krigen er til Ende. Der staar som sagt intet i Konventionen, og Ministeren har intet oplyst om, naar denne Sag skal afgøres. Maaske vi kan faa nogen Oplysning derom, inden Diskussionen er til Ende, men jeg betvivler det, siden den ikke er kommet frem endnu.

Jeg har haft Lejlighed til, da jeg forrige Gang havde Ordet, at udtale mig imod, at denne Sag henlægges til Folkeafstemning, og kort motiveret dette. Spørgsmaalet om Salg eller Ikke-Salg maa selvfølgelig afgøres i første Række af Rigsdagen. Folkeafstemning kan derefter kun finde Sted, hvis der er Tale om ved en saadan at bekræfte eller forkaste en lovførmelig Rigsdagsafgørelse. Men denne Rigsdagsafgørelse — i saa Henseende slutter vi os til, hvad det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (*J. C. Christensen*) har gjort gældende — bør i hvert Tilfælde finde Sted af en kompetent